

NO JAUNA PIEDZIMIS

Ūdens. Ūdens mums Eiropā ir viena no lietām, ko uztveram par pašsaprotamu. Mēs atveram krānu, vannojamies un ejam dušā, aplaistām zālāju, mums ir trauku mazgājamās mašīnas, veļas mašīnas. Mūsu bērni spēlējas un šļakstās piemājas baseinos.

Tomēr, aplūkojot attēlus no daudzām vietām Āfrikas kontinentā, varam novērtēt lielisko iespēju, ka mums ir brīvi pieejams ūdens. Reportāžās no Āfrikas varam redzēt, ka sievietes pulcējas ap smakozošu duļķaina ūdens tvertni; viņas nes savus smagos ūdens traukus kilometriem tālu; beigti dzīvnieki guļ uz izkaldušās zemes, jo lietus nav lijis jau vairākus gadus... Ūdens sniedz dzīvību, ziedošu dārzu, tīras drēbes, ko vilkt mugurā, un sajūtu "būt kā no jauna piedzimušam" pēc atsvaidzinošas dušas.

JAUNS SĀKUMS

Arī attiecībā uz mūsu domām, darbiem un emocijām, Bībelē aprakstīta iespēja izjust pieredzi, kad varam justies "kā no jauna piedzimuši".

Jēzus par šo jauno sākumu reiz runāja ar kādu izglītotu un ietekmīgu cilvēku vārdā Nikodēms:

"Jēzus atbildēja un viņam sacīja: "Patiesi, patiesi es tev saku: ja kas nepiedzimst no jauna, tas nespēj redzēt Dieva valstību." Nikodēms viņam sacīja: "Kā var cilvēks piedzimt, vecs būdams? Vai tad var otrreiz ieiet savas mātes miesās un piedzimt?" Jēzus atbildēja: "Patiesi, patiesi es tev saku: tas, kurš nepiedzimst no ūdens un Gara, nevar ieiet Dieva valstībā! Kas piedzimis no miesas, ir miesa, un, kas piedzimis no Gara, ir gars. Nebrīnies, ka es tev sacīju: "Jums jāpiedzimst no jauna!"" Jāņa 3:3-7

Citiem vārdiem: "Pat, ja tu esi pārsteigts par to, ko saku, jauns sākums ar Dievu ir iespējams un pat nepieciešams." Jaunajā Derībā daudzkārt redzam, ka jauns sākums dzīvei ar Dievu tiek saistīts ar kristībām.

PAGREMDĒŠANA

"Bet, kad tie ticēja (..) viņi tika kristīti – gan vīri, gan sievas." Apustuļu darbi 8:12

"Bet arī Jānis kristīja Aionā netālu no Salīmas; ūdens tur bija daudz, un ļaudis nāca un tika kristīti." Jāņa 3:23

Kad Bībelē runāts par kristību, tur nav runa par mūsdienās plaši piekopto zīdaiņu apslacīšanu. Pirmkārt jau kristība tiek saistīta ar cilvēka personīgu, apzinātu lēmumu sākt jaunu ceļu kopā ar Dievu. Un pats vārds "kristība" nāk no grieķu valodas vārda "*baptizo*", kas burtiski nozīmē "pagremdēt zem ūdens" vai "iemērkāt".

Kad vien Apustuļu darbu grāmatā un citur Jaunajā Derībā lasām par "kristībām", mums ar to jāsaprot pagremdēšana zem ūdens. To netieši apliecina seno baznīcu izrakumi. Kristību vietas

bija ietilpīgi baseini, pietiekami lieli, lai tajos tiktu pagremdēti pieauguši cilvēki. Šāds kristību baseins daļēji saglabājies arī pie Rīgas Doma katedrāles.

BET TAD

Tas, kurš ir kristīts un apzinās šīs darbības nozīmi, ir kristietis. Tas nenozīmē, ka no šī mirkļa viņiem vairs nebūs problēmas ar grēku. Ja kāds tā domā, viņš ir kaut ko pārpratis. Kristiešiem ir tie paši kārdinājumi un iekšējās cīņas, kā jebkuram citam cilvēkam. Tomēr viņu attieksme pret dzīvi ir mainījusies.

Viņi ir mainījuši savu piederību un tagad ir Dieva pusē; viņi ir Dieva valstības pilsoņi (Kolosiešiem 1:13). Arī viņu attiecības ar grēku ir mainījušās (Romiešiem 6:12,14).

Jaunajā Derībā draudze un kristība ir savstarpēji cieši saistītas lietas. Kristība ir cilvēka "jāvārds" Dievam, ko viņš apliecina Kristus draudzes priekšā.

Un tas ir vēl kas vairāk - caur kristību draudze pieņem jauni brāli vai māsu par draudzes locekli.

"Arī mēs esam vienā Garā kristīti, lai visi būtu viens ķermenis" 1. Korintiešiem 12:13

Caur kristībām mēs iegūstam sev jaunu ģimeni, kas mūs atbalstīs un mums būs blakus gan priekos, gan bēdās. Katram, kurš ir kristīts un pievienojies Kristus draudzei, vairs nevajadzēs justies tā it kā viņš būtu viens savās cīņās. Viņam arī rūpēs, ko pārdzīvo citi cilvēki, un viņš varēs tos atbalstīt.

JAUNA DZĪVE

Kristība jeb pagremdēšana pati par sevi kā ārējs rituāls vēl neko nemaina.

"Kas tic un tiks kristīts, tas tiks glābts, bet, kas netic, tas tiks pazudināts." Marka 16:16

Bez ticības kristībai nav lielas nozīmes. Tikai mūsu attiecības ar Kristu padara kristības par kaut ko vairāk kā tikai ceremoniju. Tās kļūst par jaunas jēgpilnas dzīves sākumu. Kristoties cilvēks sevi pilnībā nodod Jēzus rokās.

Bībelē Apustuļu darbu grāmatā lasāms interesants stāsts. Kāds etiopiešu augstmanis nolēma savu dzīvi nodot Jēzum. Braucot pajūgā kopā ar Jēzus mācekli Filipu, viņi ceļmalā ieraudzīja ūdenstilpni un augstmanis teica:

"Redz, kur ūdens! Kas gan kavē mani, lai es tiktu kristīts?" (..) Tad viņš lika apturēt ratus, un viņi abi, Filips un augstmanis, iekāpa ūdenī, un Filips viņu kristīja (..). Viņš līkums turpināja savu ceļu." Apustuļu darbi 8:36-39

Augstmanis līkmojās par savu jauno dzīvi, bet ne viņš vienīgais:

"Es jums saku: tāpat arī debesīs būs lielāks prieks par vienu atgriezušos grēcinieku nekā par deviņdesmit deviņiem taisnajiem, kuriem atgriešanās nav vajadzīga." Lūkas 15:7

IZMAINĪTS VIRZIENS

Kristība ir būtisks pagrieziena punkts cilvēka dzīvē. Viņa vārdi, darbi un domas vēršas jaunā virzienā.

Apustuļu darbos 2:37,38 mēs varam lasīt par notiekošo pēc tam, kad Pēteris Vasarsvētkos bija sludinājis par Jēzu Kristu:

“Šie vārdi sāpīgi iedzēla viņu sirdīs, un tie jautāja Pēterim un pārējiem apustuļiem: “Ko lai mēs darām, brāļi?” Tad Pēteris tiem sacīja: “Atgriezieties no grēkiem, un lai jūs ikviens topat kristīti Jēzus Kristus vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu.”

Pēteris norāda uz vajadzību tikt kristītiem, un viņš to saista ar „atgriešanos no grēkiem”. Atgriešanās nozīmē virziena maiņu – muguras pagriešanu grēkiem (dzīvei bez Dieva) un došanos jaunā virzienā, ceļā kopā ar Dievu.

Atgriešanās un kristība ir jēdzieni, kas sader kopā. Ja kāds tiek kristīts, nepieņemot lēmumu nodot sevi Jēzum Kristum, ir vienkārši veicis tukšu reliģisku formalitāti.

PAGĀTNE ATSTĀTA AIZ MUGURAS

Tomēr kristība ir kas vairāk nekā tikai savas dzīves virziena izlabošana vai nostāšanās uz pareizā ceļa. Apustulis Pāvils, lai aprakstītu to, kādas radikālas izmaiņas pārņem visu dzīvi, izmanto salīdzinājumu ar apbedīšanu un augšāmcelšanos:

“Vai tad jūs nezināt, ka mēs, kas kristīti uz Jēzu Kristu, esam kristīti uz viņa nāvi? Tā mēs kristībā līdz ar viņu esam aprakti nāvē, lai tāpat kā Kristus, kas caur Tēva godību uzmodināts no mirušajiem, arī mēs staigātu jaunā dzīvē. Ja mēs ar viņu esam savienoti nāves līdzībā, tad būsim ar viņu savienoti arī augšāmcelšanās līdzībā, zinādami, ka vecais cilvēks mūsos ir līdz ar viņu krustā sists, lai tiktu iznīcināta grēcīgā miesa, tā ka mēs vairs nekalpojam grēkam, jo tas, kas nomiris, ir attaisnots un brīvs no grēka.” Romiešiem 6:3-7

Katrs, kurš kristoties ir simboliski miris, caur Jēzu saņem pilnīgu grēku piedošanu. Pateicoties Jēzum, mūsu pagātne var tikt atstāta aiz muguras jeb aprakta.

Kristības ir kā priecīgas bēres, kurām tūlī seko augšāmcelšanās.

“Tā uzskatiet arī jūs sevi kā mirušus grēkam, bet dzīvus Dievam Jēzū Kristū.” Romiešiem 6:11

UZDEVUMS

Novērtē šos apgalvojumus, atzīmējot, vai tie ir patiesi vai nepatiesi.

Ja cilvēks ir ticis kristīts, viņam dzīvē vairs nebūs nekādu problēmu _____

Kristībai bez ticības nav nozīmes _____

Atgriešanās no grēkiem nozīmē dzīves virziena maiņu _____

Atgriešanās no grēkiem nozīmē piedalīšanos svētceļojumā, kuram jābūt vismaz 200 km garam _____

Tiekot kristīts, cilvēks pievienojas Kristus draudzei kā savai garīgajai ģimenei _____